

Dragan Arrigler: BELI STOLI, 1977 — slika z razstave

NEKAJ V MENI UMIRA

Nekaj v meni umira

Nekaj v meni umira,
počasi, a vztrajno.
Boli, ko umira,
boli, ker mora umreti,
ker ji ni dano živeti —
ljubezen do tebe.

KRESNICA

Prošli su praznici

Potrči još jednom u susret
vetru
potrči
ako još možeš
i pogledaj dan
kako ti vivi na dlanu
i vikni snažno
kad ostaneš sam u polju
vikni
dok jož možeš
i napi se izvorske vode
ako je nadješ
i provedi noć u planini
i ljubi češće
dok još možeš
ledenu kišu dočekaj
gologlav i razburušen
i pojedi krišku sira
napi se dobrog vina
ako ga još nadješ
napi se
dok još možeš
(dok ti se doktori u život ne
umešaju)

jer prolazi vreme igara
i bezazlenosti
šala i putovanja
prošli su praznici
mladost prva je prošla
sve se više usamljujemo
i redko družimo
i sumnjamo u sve i svašta
sa godinama smo postali
duboki i umni
iskusni i hladni
a čini mi se da je lepše bilo
i bolje
kad smo manje znali
kad smo bili siloviti
nepredvidljivi i nerazumni
prošli su praznici —
lepi moji ljudi
prošli su praznici
ali pokušajte još jednom
pokušajte

PERO POPOV
Kolinska